

RIJEČ UREDNIKA

Poštovani čitatelji,

U novom broju Politehnike donosimo vam zanimljive teme povezane s tehničkim i informatičkim obrazovanjem, ali i teme iz domene održivosti i održivog razvoja, koje su važne svakome od nas podjednako. Prvi članak tako donosi pregled spoznaja i regulative povezane s onečišćenjem neugodnim mirisima, o čemu se ustvari jako malo zna i piše, osobito u javnosti. Drugi članak donosi istraživanje preferencija učenika prema sadržajima tehnike i tehnologije s obzirom na specifične regije u Hrvatskoj. Pritom je zanimljivo vidjeti male, ali ipak značajne razlike koje postoje među djecom, kao pokazatelj utjecaja lokalne zajednice na njih. Treći članak pokazuje značaj i važnost računalnih alata kao što je Logo, koji još uvijek ima što za ponuditi po pitanju kognitivnog razvoja djece. Tako se u ovom članku znanstveno potkrjepljuje važnost Loga za razvoj matematičkih znanja i matematičke logike. Četvrti članak donosi zanimljiv eksperiment korištenja YOLOv7 arhitekture za zadatak detekcije plovila i plutača na slikama koje su dobivene nadzornim kamerama u marinama. Korišteni modeli su pritom trenirani na vlastitom skupu podataka različitih pomorskih scena koji je izrađen u tu svrhu. Posljednji članak donosi detaljni pregled teorijske utemeljenosti projektnog učenja i nastave (PjBL), te primjer realizacije projektnog učenja i nastave u kontekstu nastave tehničke kulture. Na taj način autori žele učitelje i nastavnike potaknuti i ohrabriti za primjenu projektnog učenja u vlastitoj nastavi te osvijestiti važnost takvog učenja i nastave za sveobuhvatni razvoj učenika.

Iako sve više hrvatskih časopisa svoja izdanja objavljuje na engleskom jeziku, Politehnika će i nadalje primarno izlaziti na hrvatskom jeziku, uvažavajući pritom i sve one koji svoje članke žele objaviti na engleskom. Razloga za to je više. Prvi razlog je taj što se primarno želimo obraćati učiteljima i nastavnicima te razvijati obrazovni sustav u Hrvatskoj, jer je odgoj i obrazovanje ipak primarno povezano s kulturološkim, tradicijskim i drugim posebnostima jedne zemlje. Drugi razlog je taj što smo, kao mali narod, puno više izloženi utjecajima koji mogu dugoročno narušiti našu kulturu, tradiciju, pa i jezik. Zbog toga smatramo da smo, kao akademska zajednica, dužni čuvati naše nasljeđe i jezik. Treći razlog je taj što smo dio europskog kulturnog prostora različitosti, a i dio Europske unije, pa svoj jezik smatramo ravnopravnim svim ostalim jezicima unutar europskog prostora. Zbog toga ćemo, uvažavajući i različitosti drugih, nastojati očuvati i našu različitost, nasljeđe i jezik.

Ujedno ovim putem želim zahvaliti svim dobrim ljudima, koji su podržali i još uvijek podržavaju naš časopis i naš specifični Studij, a koji svoje dragocjeno vrijeme volonterski i nesebično ulažu u naše održanje. Naime, vrijeme koje je pred nama ukazuje na to da je „glas razuma sve tiši“ te da je naša vizija razvoja tehničkog odgoja i obrazovanja, iako načelno podržana, pred velikim izazovima koji mogu predstavljati njezin kraj ili možda neki novi „feniks“. Stoga apeliram na sve one koji imaju bilo kakvog utjecaja na obrazovne i sveučilišne vlasti da svojim apelom ili javnim nastupom podrže naše postojanje.

Želim vam ugodno čitanje!

Damir Purković